

[Fiskeriministeren]

punkt forbudt i Ho Bugt i den nordlige del af Vadehavet.

Da det samtidig var tydeligt, at der fandtes en bestand af konsumegnede blåmuslinger i Ho Bugt, ændredes Fiskeriministeriets regelsæt omkring fiskeriet efter blåmuslinger i Vadehavet. Dette skete ved bekendtgørelse nr. 656 af 19. september 1990. Med henblik på at sikre balancen mellem ressourcer og fiskeriindsats i det fremtidige blåmuslingefiskeri i Vadehavet bestemtes det i bekendtgørelsen, at der kun kunne gives 5 tilladelser.

For at kunne vurdere virkningen af blåmuslingefiskeriet blev der fra 1990 iværksat et 3-årigt forsøg med et overvåget fiskeri i Ho Bugt. Dette skete efter aftale mellem de daværende fiskeri- og miljøministre.

Samtidig med åbningen for et forsøgsfiskeri i Ho Bugt blev fiskeri efter muslinger i det øvrige Vadehav indtil videre forbudt. Bekendtgørelsen er opbygget således, at der er mulighed for at åbne for blåmuslingefiskeri i et nærmere defineret område, når bestanden af blåmuslinger gør fiskeriet forsvarligt. Den nævnte bekendtgørelse gælder fortsat.

Sideløbende hermed gælder nu Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 619 af 26. juni 1992 om fredning og vildtreservat i Vadehavet. Ifølge Miljøministeriets bekendtgørelse reguleres erhvervsmæssig optagning af blåmuslinger efter Fiskeriministeriets tilladelse. Fredningsbekendtgørelsen bestemmer dog, at der ikke må finde blåmuslingefiskeri sted i visse områder.

Hidtil har der ikke være grundlag for på baggrund af størrelsen af muslingebestanden at åbne for fiskeri efter blåmuslinger andre steder end i Ho Bugt. Fiskeriet foregår stadig i overensstemmelse med den forsøgsplan, der blev lagt i 1990. Forsøgsfiskeriet overvåges af Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser. Efter forsøgsplanen er et område i Ho Bugt inddelt i 3 områder, hvoraf ét er et ubefisket referenceområde, ét befiskes med 10 pct. af bestanden i området, og ét befiskes med 25 pct. af bestanden.

Efter biologisk rådgivning fastsættes der periode for periode en højeste totalmængde blåmuslinger, der må fiskes. Denne totalmængde fordeles på de enkelte tilladelser. Der fiskes kun i ét af områderne ad gangen. Normalt befiskes ét område fra juli til oktober måned og det næste område fra oktober til udgangen af april måned.

Ifølge Fiskeriministeriets ovennævnte be-

kendtgørelse fra 1990 om fiskeri efter og landinger af blåmuslinger skal fiskeriministeren ved beslutning om tildeling af tilladelser bl.a. lægge vægt på forsyningssituationen, kapaciteten i fiskeriet samt økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv og traditionelt fiskeri i Vadehavet.

Da den nye regel om, at der kun kunne gives 5 tilladelser til blåmuslingefiskeri i Vadehavet blev indført i 1990 i forbindelse med det overvågede forsøgsfiskeri, søgte samtlige 13 fartøjer, der umiddelbart forinden havde haft tilladelse til fiskeri i Vadehavet, om tilladelse til at deltage i fiskeriet i Ho Bugt.

På baggrund af, at der kun kunne udstedes tilladelse til 5 fartøjer, og da samtlige 13 ansøgere opfyldte udvælgelseskriterierne efter bekendtgørelsen, blev ansøgerne anmodet om at undersøge, hvilke muligheder man selv mente der var for at indgå aftaler om i fællesskab at deltage i fiskeriet med 5 fartøjer.

Med udgangspunkt i den tilbagemelding, Fiskeriministeriet modtog fra ejerne af de 13 fartøjer, blev der herefter udstedt 5 tilladelser. Indtil nu har fiskeriet været drevet af de samme 5 fartøjer.

I 1992 blev der i alt landet 5.041 t blåmuslinger fra Vadehavet.

Det overvågede forsøgsfiskeri afsluttes med den kommende fiskerisæson, hvorefter der vil blive foretaget en vurdering af fiskeri og bestand. Fiskeriministeriet afventer derfor en rapportering af det overvågede forsøgsfiskeri.

Spm. nr. S 1113

Til *energiministeren* (6/7 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at der er mere perspektiv i, at olieraffinerier og boreplatforme i dansk område bruger midler på reduktion af CO₂-udslip frem for at pålægge sektoren en ny afgift, hvorved sektoren drænes for kapital?«

Begrundelse

Ministerens departementschef, Søren Skafte, udtaler den 6. juli 1993 til Det Fri Aktuelt, at regeringen påtænker at indføre CO₂-afgift for olieraffinerier og offshore-aktiviteterne i dansk område. Begrundelsen skulle antagelig være at få reduceret CO₂-emissionen fra disse industrier. Det oplyses endvidere, at afgiften